De verbeterde vooruitzichten voor Canadese aandelen

Beschrijving

Afgelopen vrijdag deed het Amerikaanse Hooggerechtshof een belangrijke uitspraak over de Amerikaanse importheffingen. Met zes stemmen tegen drie besliste het hof dat president Trump te ver was gegaan. Hij had op basis van een noodwet, de International Emergency Economic Powers Act (IEEPA), hoge importtarieven ingevoerd op producten uit tientallen landen. Maar volgens het hof biedt die wet daar geen ruimte voor. Opperrechter Roberts schreef dat de wet nergens spreekt over tarieven of heffingen. Het was de eerste keer dat het Hooggerechtshof deze president op de inhoud van zijn beleid corrigeerde.

Trump reageerde snel. Nog dezelfde dag ondertekende hij een nieuw besluit: een algemeen tarief van tien procent, nu op basis van een andere wet (Section 122 van de Trade Act van 1974). Die wet staat de president toe om tijdelijke importheffingen in te voeren voor maximaal 150 dagen. Een dag later verhoogde hij het tarief al naar vijftien procent. Daarnaast kondigde hij nieuwe onderzoeken aan naar oneerlijke handelspraktijken en mogelijke bedreigingen voor de nationale veiligheid. Zijn boodschap was duidelijk: de tarieven blijven, ook al moet de juridische basis veranderen.

Voor Canada is dit een beslissend moment. Canada is van oudsher de grootste handelspartner van de Verenigde Staten. De twee landen handelen jaarlijks voor zoâ??n zevenhonderd miljard dollar met elkaar. De dreiging van tarieven verdwijnt niet, maar tegelijkertijd worden de contouren van een nieuw Canada zichtbaar. Canada heeft een gewicht van slechts drie procent in de wereldwijde aandelenindex ACWI IMI. Daardoor zit het land in de meeste beleggingsportefeuilles onder het gewenste niveau. Die bescheiden positie is niet langer terecht. Canada is bezig met een opvallende verandering die de Canadese aandelenmarkt aantrekkelijk maakt.

Een premier die financiÃ«n van binnenuit kent

Premier Mark Carney is geen gewone politicus. Hij was eerder hoofd van zowel de Canadese centrale bank als de Bank of England. In die rollen leidde hij Canada door de financiÃ«le crisis van 2008 en het

Verenigd Koninkrijk door de onrust rond de Brexit. Die ervaring komt nu goed van pas. Sinds hij in april 2025 premier werd, heeft Carney een heldere richting gekozen: Canada moet minder afhankelijk worden van de Verenigde Staten.

Zijn toespraak op het World Economic Forum in Davos, in januari van dit jaar, maakte wereldwijd indruk. Middelgrote landen moeten samenwerken, zei hij, want wie niet aan tafel zit, staat op het menu. Dat Trump geÃ¯rriteerd reageerde, laat zien dat de boodschap aankwam. Canada stelt zich niet langer op als junior partner, maar als een zelfstandige speler. De vergelijking met het verleden is treffend. Dean Acheson, de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken onder president Truman, zei ooit dat Amerikanen Canada beschouwden als iets vanzelfsprekends, net als lucht: zonder erbij na te denken. Die tijd is voorbij.

Directe maatregelen tegen de tarieven

De eerste stap van Carney is het verzachten van de gevolgen van de Amerikaanse tarieven. De Canadese overheid heeft een Strategic Response Fund opgezet. Daaruit gaan miljarden naar de sectoren die het zwaarst worden getroffen. De staal- en houtindustrie ontvangen honderden miljoenen aan steun, zoals leningen en garantieprogrammaâ??s. De auto-industrie is goed voor zestien miljard dollar per jaar aan economische bijdrage en meer dan vijfhonderdduizend banen. Die sector krijgt drie miljard dollar uit het responsfonds, plus honderd miljoen uit een apart regionaal programma.

De eerste resultaten zijn er al. Deze maatregelen hebben tot nu toe meer dan veertienduizend banen gered. De werkgelegenheid herstelt zich: er kwamen honderdtwintigduizend banen bij sinds maart vorig jaar. Canada houdt tegentarieven op Amerikaanse auto-importen in stand, zodat Canadese bedrijven niet worden benadeeld. Daarnaast is de belasting voor burgers verlaagd. De eerste schijf van de inkomstenbelasting ging omlaag van vijftien naar veertien procent. De CO2-belasting voor consumenten is afgeschaft. Er zijn nieuwe toeslagen ingevoerd om de kosten van het dagelijks leven te verlagen.

Hervormen en minder regels

De steunmaatregelen helpen op korte termijn. Maar de echte kracht van Carneyâ??s plan zit in hervormingen voor de lange termijn. Canada had jarenlang een probleem met de productiviteit. De hoeveelheid regels groeide de afgelopen vijftien jaar met 37 procent. Dat is bijna twee keer zo snel als in de Verenigde Staten. Al die regels remden investeringen door bedrijven met negen procent af.

Carneyâ??s oplossing is de One Canadian Economy Act. Die wet haalt handelsbarriÃ¨res tussen Canadese provincies weg en maakt vergunningen eenvoudiger. Het IMF schat dat die interne barriÃ¨res hetzelfde effect hebben als een tarief van 21 procent. Door ze weg te nemen, wordt dus een groot deel van Trumps heffingen gecompenseerd. De Canadese ondernemersvereniging berekent dat

dit de economie tweehonderd miljard dollar per jaar kan opleveren.

De kern van de strategie is het Major Projects Office. Dat werd opgericht in augustus 2025. Dit bureau werkt als Ã©Ã©n loket voor grote projecten en brengt de tijd om goedkeuring te krijgen terug tot maximaal twee jaar. Het principe is â??Ã©Ã©n project, Ã©Ã©n beoordelingâ?•, in plaats van het ingewikkelde stelsel van vergunningen op meerdere overheidsniveaus. In slechts drie maanden nam het bureau bijna honderdtwintig miljard dollar aan projecten in behandeling. Denk aan de uitbreiding van LNG Canada in Kitimat, een nieuw kernenergie-project bij Darlington, uitbreiding van de haven van Montreal en verschillende mijnbouwprojecten. Tegelijkertijd krimpt de federale overheid met zoâ??n veertigduizend ambtenaren. Het geld dat daarmee vrijkomt, gaat naar productieve investeringen.

Van Ã©Ã©n handelspartner naar een nieuw handelsblok

De afhankelijkheid van de Verenigde Staten was altijd het zwakke punt van Canada. Driekwart van alle export ging naar het zuiden. Die kwetsbaarheid is nu juist de aanjager van iets veel groters. Carney positioneert Canada als bruggenbouwer tussen de Europese Unie en de landen van het handelsverbond CPTPP (Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership). In zijn woorden: Canada kan een rol spelen om deze handelsblokken met elkaar te verbinden.

De eerste stappen zijn al gezet. In januari sloot Carney een opvallende overeenkomst met China: Canada verlaagt de importheffingen op Chinese elektrische autoâ??s van honderd naar zes procent. China verlaagt op zijn beurt de tarieven op Canadese canola en andere producten van vijfentachtig naar vijftien procent. De Verenigde Arabische Emiraten hebben zeventig miljard dollar toegezegd voor investeringen in Canada. Er lopen gesprekken met het Verenigd Koninkrijk en met opkomende markten in Afrika en Zuidoost-AziÃ«. In zes maanden tijd sloot Canada twaalf handels- en veiligheidsakkoorden op vier continenten.

De gedachte erachter is helder. Als Trump de wereldhandel verstoort, ontstaat er ruimte voor nieuwe samenwerkingsverbanden. Canada is lid van zowel het CPTPP als de G7 en heeft nauwe banden met Europa en het Gemenebest. Het land is daarmee bij uitstek geschikt om die nieuwe verbanden te smeden. Voor de Canadese economie betekent dit meer afzetmarkten en minder afhankelijkheid van Ã©Ã©n handelspartner. Voor beleggers vertaalt dit zich in hogere omzet en betere winstmarges.

Een schatkamer voor de energietransitie en defensie

Canada beschikt over enorme natuurlijke rijkdommen. Het is de vierde grootste olieproducent en de vijfde grootste gasproducent ter wereld. De provincie Alberta alleen al heeft onlangs zijn bewezen gasvoorraden met meer dan vierhonderd procent verhoogd. Nieuwe projecten voor vloeibaar aardgas (LNG), waaronder het Ksi Lisims-project van bijna dertig miljard dollar, openen exportroutes naar

AziÃ«. Daarmee wordt Canada minder afhankelijk van de Amerikaanse markt.

Minstens zo belangrijk zijn de kritieke mineralen. Lithium, nikkel, kobalt en zeldzame aardmetalen zijn onmisbaar voor de energietransitie. Zonder deze grondstoffen geen batterijen voor elektrische autoâ??s, geen windturbines en geen zonnepanelen. Maar ze zijn ook essentieel voor de defensie-industrie, van geavanceerde wapensystemen tot halfgeleiders. De Canadese overheid steekt twee miljard dollar in een fonds om de winning van deze mineralen te versnellen. Het Major Projects Office geeft voorrang aan mijnbouwprojecten in drie belangrijke gebieden: de Ring of Fire in Ontario, het Slave Geological Area in de Northwest Territories en de Labrador Trough.

Canada onderscheidt zich van andere grondstoffenlanden doordat het een stabiele democratie is binnen de G7, met hoge normen voor milieu en arbeidsomstandigheden. Internationale kopers die hun aanvoerketen willen verduurzamen en minder afhankelijk willen zijn van Chinese grondstoffen, kijken steeds vaker naar Canada. Het land profileert zich nadrukkelijk als de oplossing voor dit westerse vraagstuk.

Het argument voor beleggers

De Canadese aandelenbeurs in Toronto doet het sinds kort beter dan de brede wereldindex ACWI. De bankensector, van oudsher de ruggengraat van de Canadese beurs, profiteert van lagere inflatie en dalende rentes. Canadese banken kwamen zonder overheidssteun door de financiÃ«le crisis van 2008. Geen enkele grote Amerikaanse bank kan dat zeggen. De energiesector profiteert van een kleiner wordend prijsverschil tussen Canadese en Amerikaanse olie, waardoor de winst per vat stijgt.

Het argument voor Canadese aandelen is niet gebaseerd op de economische cyclus, maar op een structurele verandering. Het land maakt een fundamentele omslag: van afhankelijke buurman naar zelfstandige speler met wereldwijde ambities. De uitspraak van het Hooggerechtshof verandert de juridische omgeving rond tarieven, maar niet de strategische koers die Canada heeft ingezet. Of die tarieven nu tien, vijftien of uiteindelijk nul procent zijn, het hervormingsprogramma gaat door.

Canada brengt eigenschappen samen die zelden bij elkaar voorkomen: een stabiele democratie met sterke instellingen, enorme grondstofvoorraden die zowel voor de energietransitie als voor defensie essentieel zijn, een brede economie met een stevige financiÃ«le sector, actief industriebeleid en een leider die de financiÃ«le markten van binnenuit kent. Bovendien blijken beleggers die historisch hun kaarten hebben gezet op Noord-Amerika, in de praktijk vooral in de VS te beleggen en nauwelijks in Canada. Trumps tarieven zijn de aanjager van deze omslag.

Han Dieperink, Chief Investment Officer

Disclaimer

Abonneer op deze nieuwsbrief via

www.aureus.eu/nieuwsbrief